

var jo heldigt, ellers kunne de jo ikke have været straffet ifølge dansk straffelov.

For De Konservative er der ingen tvivl. Er straffeloven overtrådt, skal der selvfølgelig rejses sag ved domstolene, og så er det domstolene, der fastsætter, hvem der er skyldige, og hvor lang tid i fængslet de skal have for deres kriminelle handling.

Og så kunne jeg måske sige her: Min sjæl, hvad vil du mere?

Ja, Dansk Folkeparti vil altså nu pålægge regeringen, at de skal opløse foreningen ved dom, og det er efter grundlovens § 78, stk. 2. Det er så mit gæt eller min formodning, at til det vil et overvældende stort flertal i den danske befolkning umiddelbart sige: Ja, lad os dog gøre det, for er det ikke kun ret og rimeligt at forbyde en forening, der udsender en sådan løbeseddel?

Jeg vil umiddelbart ikke fortænke et flertal i at have den holdning, men – og der kommer så et stort men – vi er 179 her i Folketinget, som ikke alene skal lade os dirigere af følelser, af vores afsky og vores vrede. Alle 179 skal jo være garanten for, at lov er lov, og at loven holdes, i hvert fald indtil vi eventuelt har lavet loven om, og at dette grundlæggende retsstatsprincip også gælder for mennesker eller foreninger eller religiøse fanatikere, uanset hvor meget vi afskyr deres holdninger. Lov er lov, og lov skal holdes.

Derfor synes jeg og den konservative folketingsgruppe, at vi skal lade denne sag gå sin gang. Politiet efterforsker. Anklagemyndigheden rejser eventuelt tiltale. Domstolene dømmer. Og de, der er skyldige, kommer i fængsel, og meget gerne med udvisning bagefter. Men først på det tidspunkt, når det er slut, kan det efter konservativ opfattelse være relevant at overveje grundlovens § 78. De overvejelser bør naturligvis omfatte de forskellige elementer, som justitsministeren omtalte, bl.a. fortolkningen og forståelsen af grundlovens § 78, og hvorledes vi bedst bekæmper rabiate og intolerante foreninger – ved et forbud eller ved afstandtagen, afsky og argumenter.

Af de grunde kan vi ikke tilslutte os Dansk Folkepartis forslag.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det lyder næsten som om, at hvis racismeparagraffen, § 266 b, bliver fjernet, kan folk stort set ikke straffes for noget som helst. Kan det have sin rigtighed? Kan man virkelig udtale, hvad

man vil, hvordan man vil om de folk, man nu ikke kan lide, og så slippe fri, hvis vi f.eks. får fjernet § 266 b? Findes der virkelig ikke en anden lov, andre regler, som siger, at det må man ikke have lov til at sige og det må man ikke have lov til at gøre?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nej, desværre ikke i en række tilfælde, sagt til hr. Per Dalgaard. Det er jo det, der er problemet.

Vi har selvfølgelig injurielovgivningen: Hvis en enkelt person siger noget om en andet enkelt person eller flere i forening, f.eks. om den konservative folketingsgruppe, som er urimeligt, kan den konservative folketingsgruppe rejse injuriersag mod den eller dem, der har gjort det. Men hvis man fordømmer en stor gruppe af mennesker, fordi de er sjællændere eller lollikker eller svenskere eller jøder eller noget andet, og gør det på denne måde, så omfattes de i øjeblikket jo ikke af straffeloven bortset fra racismeparagraffen.

Det er jo det, der fuldstændig afskyvækkende bl.a. er tale om på denne løbeseddel. Her siger man ikke, det er den enkelte hr. Hansen eller hr. Nielsen, som tilfældigvis er jøde, som man ønsker at dræbe, næh, man siger om hele folket, alle jøder: Dræb dem, de er et bagvaskende folk. Det er alle 40 millioner, man kalder det. Det er folk, der forråder og bryder aftaler og pagter, og det er, sådan som jeg kan se det, kun strafbart, fordi vi i øjeblikket har racismeparagraffen. Og tak for det, for vi er jo enige om, at det er fuldstændig uantageligt.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Helge Adam Møller talte smukt om retsstaten, og så talte hr. Helge Adam Møller om, at når politiet er færdig med sin efterforskning og sagen har været ved domstolene osv., må vi se på, om foreningen skal forbydes. Men det fremgik ikke klart, om hr. Helge Adam Møller mente, at Folketinget skulle se på sagen.

Derfor vil jeg gerne høre, om hr. Helge Adam Møller ikke er enig i, at det følger af magtdelingen, som også er fæstet i grundlovens § 3, at Folketinget ikke kan gå ind og pålægge anklagemyndigheden at foretage sig noget i en bestemt sag. På samme måde, som det med højesteretsdommen i Tvindsagen blev fastslået, at Folketinget ikke kan gå ind og blande sig i domstolene, kan vi heller ikke gå ind på anklagemyndighe-